

editorial

La dessalinitzadora de l'Alt Empordà ha de ser una mesura més

El Departament de Medi Ambient va fer públic ahir que està estudiant construir una dessalinitzadora a la zona de l'Alt Empordà per posar fi als problemes de subministrament d'aigua que tenen els pobles que depenen de la conca de la Muga, una zona que encara continua en fase d'excepcionalitat i on els agricultors aquest any només han pogut tenir aigua per garantir la pervivència de l'arbratge. Si l'anunci de Medi Ambient és preci-

pitat o no ho sabrem d'aquí a un temps, perquè el cert és que és ara –quan s'anuncia que la població de la zona té aigua potable garantida per arribar com a mínim a la primavera del 2009– quan s'han de prendre decisions. La conca de la Muga fa massa temps que pateix aquesta situació i cal deixar d'aplicar solucions només puntuals per fer-les definitives. La qüestió és, però, si abans d'anunciar una segona dessalinitzadora a les comarques gironines –amb tots els pros i contres que

aquest equipament comporta– s'han analitzat a fons altres mesures que potser cal aplicar prèviament i que la mateixa ACA reconeix: des de la millora de les interconnexions o, pel que fa als regadius, a la modernització de la xarxa o la reutilització de l'aigua. És evident que els pobles que s'abasten de la Muga –i sobretot els pagesos– necessiten que s'hi actuï aviat, i més quan la majoria de pous s'estan salinitzant i quan la població que s'estableix a la zona és cada cop més nombrosa

–sobretot en períodes estiuenques, quan el subministrament d'aigua és un servei bàsic–. Per això està bé saber que l'ACA treballa a la recerca de solucions, però potser no cal fer determinats anuncis –a excepció que es tracti d'un baló sonda més d'aquells a què el govern ens té acostumats– fins a haver valorat amb deteniment els avantatges i els inconvenients de cada possible solució. Els tècnics i experts són ells, i són ells els qui han de trobar la solució. I fer-la pública quan toqui.

el lector escriu

Les cartes trameses a aquesta secció han de ser breus. Tindran prioritats les que no excedeixin les 20 ratlles mecanografiades i les que siguin d'actualitat. És imprescindible que a l'original i als correus electrònics s'hi facin constar el domicili, el telèfon i el número del DNI o passaport de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònims ni amb inicials. El Punt es reserva el dret de seleccionar-les i resumir-les quan ho consideri oportú. Els textos s'han d'adreçar a cartes@elpunt.cat

Resposta sobre el pla d'usos de la Devesa

● En resposta a la carta de la Sra. Marta Redón (22/11/08), m'agradaria tranquil·litzar-la en el sentit que no ha de tremolar ni patir pel futur de la Devesa. El nou pla d'usos i gestió, que s'aprovarà l'any vinent, tindrà en compte tots i cadascun dels elements relatius al tractament silvícola i forestal, prioritzant el manteniment i la pervivència dels seus plàtans. Sempre ho hem fet així, tenint cura, un per un, d'aquests gegants arboris, d'aquestes veritables joies naturals i patrimonials tan singulars. El futur pla, que va molt més enllà del viciat i monotemàtic debat sobre el pavelló, estudiarà les moltes opcions de gestió vegetal de la Devesa, a més d'altres aspectes d'ubicació de les activitats actuals, dels usos que s'hi donen i de la millora general de diversos espais, sempre amb la premissa de conservar el parc per a generacions futures i en tot moment es durà a terme amb l'aval, consells i recomanacions de tècnics municipals i externs, bons coneixedors del parc i les seves singularitats. I si de tot això se'n dedueix (com ens diuen tots els enginyers i tècnics forestals con-

Crisi? Potser el final d'una era

● Patim una de les crisis econòmiques més importants dels darrers temps i, encara que no és correcte dir-ho, afecta amb intensitat l'Estat espanyol i Catalunya, tant pels aspectes generals com pels defectes propis. Motius? Molts. Uns de tipus tècnic, però altres no mesurables analitzant les xifres dels balanços o dels índexs borsaris. Em refereixo a aquells que es poden qualificar de socials, motivats per la manca de valors personals, empresarials i institucionals. Per responsabilitzar-se de qualsevol càrrec és imprescindible estar capacitats i tenir professionalitat. Malgrat l'obvietat, en les darreres dècades ha estat excessivament fàcil per a molts arribar a cotes de poder impensables sense aquestes qualitats. Per això, opino que part de la solució ha de venir de fer neteja d'incompetents, especuladors, col·locats, assessors i altres espècies similars, aplicant-los sancions exemplars per la incapacitat demostrada i pels danys ocasionats. A la vegada, s'ha de donar pas a veritables especialistes que administrin l'economia amb estructures equilibrades, imaginatives, i elegir líders polítics capaços de crear i de fer complir mesures estrictes de control financer. I la crisi s'ha d'afrontar, també, des de la base: les famílies, les escoles, les universitats i les escoles de negocis. Són necessaris nous valors i noves maneres d'actuació a escala mundial, i de l'Estat espanyol i de Catalunya en concret. Dit amb altres paraules: S'ha de posar fi a l'era de la «societat líquida» i de la «postmodernitat indefinida» tan ben explicades per Zygmunt Bauman. / JORDI LLORACH. Barcelona.

sultats) que per salvaguardar els plàtans en un futur cal eliminar alguns peus actuals per fer més vigorosos els altres, probablement ho haurem de fer, per més que ens dolgui a tots (a nosaltres els primers). Tanmateix, el pla està en l'actualitat en fase de redacció i estudi per part dels tècnics (seguint les moltes propostes fetes per més de 850 veïns i veïnes de Girona fruit del procés de participació realitzat), i es farà pública en tot moment la proposta de l'Ajuntament per garantir la preservació de la Devesa del futur. / PONÇ FELIU LATORRE, regidor de Medi Natural de l'Ajuntament de Girona.

Iguals, però diferents

● Som iguals, però diferents. Els suïssos i els catalans som semblants en moltes coses. Els que ens aprecien i coneixen

ens tenen per treballadors, intel·ligents, seriosos. Els que ens detesten ens qualifiquen d'intolerants, avorrits i orgullosos. Tenim prestigi i, per tant, detractors. Devem tenir, però, quelcom de diferent. Perquè si els catalans haguéssim construït un accelerador de partícules que, com ha succeït allà, s'hagués espatllat el primer dia, els propis fariseus de sempre s'haguessin dedicat a arrancar-se i arrancar-nos la pròpia pell a tires. Si a més els polítics catalans, com ha succeït allà, l'haguessin anat a inaugurar tot i estar avariats, els haguessin cremat a la pira del menyspreu i l'ofuscació. I si després resultés que, com ha succeït allà, les previsions per reparar la joguina s'haguessin hagut de doblar, ara de moment fins a l'estiu, s'haguessin fet l'harakiri nacional prèvia destrucció del fet nacional en

si mateix. Som iguals, però diferents. No cal amoïnar-se, però. Els nostres líders d'opinió no haurien suportat la fase on es discutia si engegar l'artefacte provocaria un forat negre que s'empassaria la terra sencera d'un glop. Ens hauríem quedat en la discussió de si s'empassaria Catalunya primer, o els Països Catalans, Espanya, les excolònies o el planeta tot. / ALBERT DONATE. Lla-gostera (Gironès).

Per al·lusions

● En referència a l'escrit d'en Carles Teixidor i per al·lusions, voldria fer uns aclariments. El senyor Jordi Roche va fer molt bona feina al capdavant de la Federació Catalana de Futbol, però va marxar abans d'hora. És evident que tots podem plegar quan vulguem en les institucions que

representem, però el Sr. Roche va fer campanya, va il·lusionar i engrescar molta gent (clubs, col·laboradors, patrocinadors...), per tant penso que tenia una minobligació amb nosaltres, els clubs modestos, entre d'altres, d'acabar el seu mandat. La seva dimissió va ser «rara», per motius personals va dir. Li ho respecto. El nostre club, en particular, estava molt esperançat amb la tasca iniciada. La modernització de la federació és un fet gràcies a ell, la mutualitat gratuïta també i d'altres gestions que han fet que totes les tramitacions burocràtiques siguin més àgils. Però es va deixar per nosaltres els més importants, fote al carrer els mateixos vividors de sempre. Segurament no va poder o no en va saber... una llàstima! Per últim i sense ofendre, si per dos anys de dedicació a la federació ja donem medalles d'or, el futbol modest acabaria les reserves d'or de tot el món. / FRANCESC BOU, president de l'Atlètic Bisbalenc. La Bisbal d'Empordà (Baix Empordà).

Jocs

● Durant la meua infantesa –quan els carros i alguna bicicleta eren els únics perills per a la mainada que jugàvem al carrer (no teníem cap mes altre lloc per fer-ho)– existien molts jocs, tant per a nens com per a nenes, que malauradament el progrés ha anat eliminant, fins aconseguir robotitzar la mainada entre la televisió i les videoconsols. A més els pares s'han de sacrificar i han de pagar perquè puguin anar a

EL PUNT

COMARQUES GIRONINES
Santa Eugènia, 42. 17005 Girona.
Tel. 972 18 64 00. Fax 972 18 64 20.

Director Adjunt: XEVI XIRGO I TEIXIDOR. Redactor en Cap: CARLES RIBERA. Caps de Redacció: TEJA BASTONS (Temàtiques); TURA SOLER (Punt Diversos); XEVI CASTILLÓN (Cultura i Espectacles). Redacció: PURI ABARCA i SALVADOR GARCIA-ARBÓS (Política); NÚRIA ASTORCH, EDUARD BATLLE i DAVID BRUGUÉ (Societat); MARC BATALLER i CARMINA SOLANO (Policial); FIDEL BALÉS (Judicial); IMMA BOSCH, MÓNICA CABRUA, ROBERT CARMONA, JOAN OLLER i OSCAR PINILLA (Economia); DANI CHICANO, LAURA PORTAL i EVA VÁZQUEZ (Cultura i Espectacles); JOSEP PUIGBERT i MAR VICENTE (Alt Empordà); ALBERT VILAR i JOAN TRILLAS (Baix Empordà); DANI VILÀ i MONTSE BARRERA (Gironès); ANNA PUIG i JORDI COLOMER (Selva); JORDI CASAS i RAMON ESTÉBAN (Pla de l'Estany, Garrotxa, Ripollès i Cerdanya); ORIOL MAS (Medi Ambient i Política Territorial); MONTSE MARTÍNEZ, JORDI CAMPS, LAURA CODERCH, CARMÉ OVIEDO, MARIA PÉREZ, XAVIER ROCA i IRENE RIGALL (Apunts); PERE GORGOLL (Necrològiques); MANEL LLADÓ, MIQUEL RUIZ, EUDALD PICAS, LLUÍS SERRAT i JOAN SABATER (Fotografia).

Caps de Venda: EMMA PARRA i M. ÀNGELS TAULATS. Comercials: JOAN MASSÓ, GERARD MARTÍNEZ, JOAN QUESADA, ROSA M. NAVARRO, CARMÉ OLIVEIRA, CARINA MAS, FERRAN SUREDA, JOSEP SÁNCHEZ, ROSA DURAN, CONXITA GISPERT, GLÒRIA RUIZ, MARTA NAVARRO, LAIA CERVELLÓ, NÚRIA PUIG, AURORA ROVIRA i MONTSE CORNELLA.

Consell Editorial: MONTSERRAT AGELL, MONTSE AGUER, MARTA ALSINA, NARCÍS-JORDI ARAGÓ, PEP BADIÀ, CARLES BARBA, BALDIRI BRAMON, JOAN BOSCH, JORDI BOSCH, HELENA CALVELO, CONXITA CASASSAS, YOLANDA CERVIA, JOAN CARLES CODOLÀ, JOSEP COLLELLEDMONT, MARIA COMAS, LAURA CORSUNSKY, XAVIER CORTADELLAS, MARIA MERCÉ CUARTIELLA, JOSEP DELEMUS, GEMMA DOMÈNECH, NÚRIA ESPONELLÀ, JOSEP FAJOL, DAVID FERNÁNDEZ, JOAN FERRERÓS, ROSA FONT, LLUÍS FREIXAS, M. TERESA GALÍ, XAVIER MARTÍ, SANTI MASSAGUER, ENRIC MATARRODONA, JOSEP MATAS, MANEL MESQUITA, JOAN NOGUÉ, JAUME PÉREZ, JAUME PINYOL, EVARIST PUIG, MAGDA PUJOLAS, JOAN RIBAS, AITOR ROGER, JOAN PAU ROMANI, JORDI SANABRAS, RICARD SAYERAS, GUILLEM TERRIBAS, JOSEP VALLS, FRANCESC VAQUÉ i ESTEVE VILANOVA.